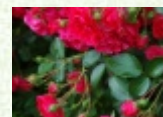

Rosa 'Merkury 2000' PBR
róża 'Merkury 2000'

Polska odmiana o charakterze wzrostu kwalifikującej ją do grupy róż okrywowych lub parkowych, ceniona za długotrwałe i obfite kwitnienie, żywotność oraz niewielkie wymagania pielęgnacyjne. Krzewy gęste, rozłożyste, osiągają 0,6-0,8 m wysokości i około 1 m szerokości. Kwiaty intensywnie czerwone, nieco różowiejące wraz z rozwojem a zwłaszcza w czasie upałów, bardzo pełne, rozetowe, regularnie zbudowane, dość płaskie i duże o średnicy około 6 cm, zebrane w duże, silnie rozbudowane kwiatostany głównie na szczytach łukowato przewieszających się pędów, prawie nie pachnące. Roślina kwitnie obficie w drugiej połowie czerwca pokrywając kwiatami większą część krzewu, potem powtarza kwitnienie do późnej jesieni. Nowe kwiaty pojawiają się szybko. Bardzo kolczaste, zielone pędy są elastyczne, zwykle długie i niezbyt silnie rozgałęzione. Przewieszają się pod ciężarem kwiatostanów do ziemi. Liście ciemnozielone, średniej wielkości, błyszczące, gęsto pokrywające pędy, utrzymują się długo jesienią, aż do większych mrozów. Rośliny dość odporne na mróz, ale na zimę powinny być jednak ściółkowane grubszą warstwą kory. Rosną przeważnie zdrowo, w wilgotne lata mogą być porażane przez mączniaka prawdziwego. Wiosną cięcie nie jest konieczne, jednak po mroźnych zimach lub co 2-4 lata warto skrócić pędy i odmłodzić nieco krzewy. Po kwitnieniu zazwyczaj nie przycina się kwiatostanów, chyba, że kwiaty są zniszczone przez deszcz i szarą pleśń. Krzewy najlepiej rosną w pełnym słońcu, ale również tolerują częściowe zacienienie. Znajdują zastosowanie jako krzewy okrywowe lub parkowe, zarówno w warunkach miejskich, na większych powierzchniach, rabatach, także pod drzewami o niedużych i ażurowych koronach, ponadto w parkach, większych i małych ogrodach przydomowych, w jednolitych kompozycjach. Można je sadzić wraz z różnymi gatunkami roślin tak jednorocznymi, jak i bylin, traw, krzewów liściastych i iglastych, w ogrodach skalnych, na rabatach podwyższonych, murkach, przy schodach i w pojemnikach. Można je uprawiać w formie pieniej. Przęciętą gęstość sadzenia to 5-6 szt./m².

autorzy: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

 polska odmiana
odkrywca, hodowca (selekcjoner): Stanisław Żyła Polska; wprowadzenie do handlu: Szkółki J.Z. Byczkowscy 2001/2002

grupa roślin
grupa użytkowa

róże
róże okrywowe
róże parkowe

forma
siła wzrostu
pokrój

krzew
wzrost typowy dla gatunku
płożący
krzaczasty rozłożysty

docelowa wysokość
barwa liści (igieł)
zimozieloność liści (igieł)
rodzaj kwiatów

od 0,5 m do 1 m
ciemnozielone
liście opadające na zimę

barwa kwiatów
pora kwitnienia

pełne
kwiatostan
czerwone
czerwiec
lipiec
sierpień
wrzesień
październik

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste
stanowisko słoneczne

wilgotność
rodzaj gleby
walory

podłoże umiarkowanie wilgotne
przęciętą ogrodowa
pachnące kwiaty
ozdobne z kwiatów
ozdobne z liści/igieł
roślina kolczasta lub ciernista

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
zieleń publiczna
roślina okrywowa
ogrody skalne
rabaty
pojemniki
suche bukiety
w grupach
soliter (pojedynczo)

strefa

6a

autorzy: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

